

да ги распусна гладни, не искамъ, да не би да имъ прѣмалѣе по пѣтя.

33. И казватъ Му ученицитѣ Му: отгдѣ да вземемъ въ пустинята толкова хлѣбъ, за да нахранимъ толкова народъ?

34. Иисусъ ги попита: колко хлѣба имате? А тѣ отговориха: седемъ и нѣколко рибки.

35. Тогава заповѣда народу да насѣда на земята.

36. И като взе седемьтѣхъ хлѣба и рибитѣ, възблагодари, расчупи и даде на ученицитѣ Си, а ученицитѣ — на народа.

37. И ядоха всички и се наситиха; и дигнаха останали кѣшеи седемъ пълни кошници.

38. А ония, които ядоха, бѣха четири хиляди души, освѣнъ жени и дѣца.

39. И като распусна народа, влѣзе въ кораба и пристигна въ прѣдѣлитѣ Магдалински.

ГЛАВА 16.

И пристѣпиха фарисеитѣ и саддукеитѣ и, искушавайки Го, искаха да имъ покаже личба отъ небето.

2. А Той имъ отговори и рече: вечеръ казвате: ще бѣде ведро, защото небето е червено;

3. и сутринъ — днесъ врѣмето ще бѣде лошо, защото небето е тъмно-багрено. Лицемѣрци, видѣтъ на небето умѣете да разпознавате, а личбитѣ на врѣмената не можете ли?

Гл. 16. (1) Марк. 8, 11. Мат. 12, 38. 1 Коринт. 1, 22, (2) Лук. 12, 54.